

Nyár

Mikor vége az iskolának
A gyerekek szanaszét rohangálnak,
Hiszen végre itt van, amit vártak már,
a Nyár.

Mikor a hűs szellő fújja hajadat,
Mikor a homok simogatja lábadat;
Ó, nyár, miért nem maradsz örökké?
Utánad már az ősz, s a tél!

Friss virágnak illata,
Csillagodnak csillaga;
Hullik le a puha földre,
amit ezernyi hangya dolgozott át.

Válassz egy helyet! Bármelyiket,
Ahol a hullámok szelik át a vizet
Mikor a tengert, s az eget összeköti a napsugár,
Azt kívánom; Bár végtelen lenne a nyár!

Mi is lehetne ennél szebb?
Mikor az égre felnézek,
Felhők közül felénk tartó napot látok,
S, közben arról álmodok; Bárcsak örökre
Lehetne nyár!

Pusztai Liliána 7.a